

Sant Adrià de Besòs, 28 de juliol de 2014

Essent les dinou hores, a la sala de sessions, es constitueixen, en primera convocatòria, sota la presidència de l'alcalde, Joan Callau Bartolí, per tal de dur a terme la sessió ordinària que correspon al dia d'avui, els membres del **Ple de l'Ajuntament** que tot seguit es diran, assistits per mi el sotassnat secretari accidental de la corporació, Joan Antoni Pérez Vila. Assisteix també l'interventor, Francisco Javier Martínez Gilaberte.

HI ASSISTEIXEN:

Alcalde:	Joan Callau Bartolí
Tinents d'alcalde:	Pedro Rivero Hidalgo Filomena Cañete Carrillo Irene Aldabert González Ruth Soto García
Regidors:	José Luis Martínez Cardoso Juan Carlos Ramos Sánchez M. Dolores Ocaña Jiménez Hugo Ferrer Sáez Gregorio Belmonte Ferrer Gregorio Camacho Alcalde Jesús A. García Bragado Laura Roderia Feliz Desiree Aguilar Molina Mireia Hernández Hernández Xavier Soley Manuel Menchu Martí Matas Óscar Marjalizo Hernández

S'han excusat d'assistir-hi Isabel Marcuello García, Josefa López Navarrete i Josefa Pérez Contreras.

Vist que s'ha assolit la majoria absoluta del nombre de membres del Ple de l'Ajuntament, el president obre la sessió.

ALCaldia

1. Moció del PSC i d'ICV-EUIA de condemna dels atacs del govern israelià al poble palestí

"Amb el pretext del segrest i l'assassinat no aclarit de tres joves estudiants israelians de les colònies a Cisjordània ocorreguts el 12 de juny, el govern israelià ha llançat una vegada més una altra de les seves operacions de càstig sobre la població palestina tancada a la Franja de Gaza. Mentre el govern israelià ha incitat a les represàlies, els lemes racistes i atacs contra la població palestina s'han estès en els mitjans i en la carrers d'Israel, la qual cosa va dur a l'assassinat d'un adolescent palestí que va ser cremat viu a Jerusalem per uns israelians ultres el passat 1 de juliol.

Dimarts 7 de juliol, Netanyahu va iniciar una operació militar de gran envergadura contra la franja de Gaza, satisfent així les exigències del seu Ministre d'Exteriors.

Els bombardejos han estat constants i han sacsejat dia i nit tot el territori de la Franja de Gaza. Els blancs de l'exèrcit israelià han estat els barris més poblats, colpejant centenars de cases, hospitals, ambulàncies, una mesquita a l'hora de l'oració, un hospital geriàtric, un centre destinat a la cura de persones discapacitades, el sistema de sanejament i de distribució de aigua, etc.

Han estat assassinades cruelment fins a la data mig miler de persones, un 80 per cent d'elles nens i nenes, dones i gent gran. Milers de persones ferides i centenars de milers de desplaçades.

Les massacres civils es repeteixen cíclicament a Gaza. Cal recordar amb horror l'operació anomenada "Plomo fundido" en què van morir més de 1.400 persones o la de Pilar Defensiu en què hi va haver 170 víctimes mortals. Malgrat les evidències, cap dels responsables israelians per aquests crims de guerra i crims contra la humanitat ha estat processat. Aquests crims atroços contra una població indefensa s'han de condemnar, així com els atacs racistes de l'Exèrcit, policia i colons israelians contra les palestines i palestins de Cisjordània, Jerusalem Est i Israel.

La Franja de Gaza és una de les zones més densament poblades del món i una operació de bombardeig massiu no pot suposar una altra cosa que el genocidi de població innocent. Un cop més l'Estat d'Israel està demostrant el seu caràcter d'Estat terrorista, amb un dels exèrcits més poderosos del planeta, armat per l'artilleria i amb la impunitat i el silenci d'una comunitat internacional, i uns organismes de drets humans que només alcen la seva veu i actuen en defensa dels botxins. És extraordinàriament greu que la comunitat internacional (EUA i els països de la Unió Europea, Espanya inclosa) permeti al govern d'Israel aquest tipus de comportaments criminals.

Com en tots els conflictes del món, la solució al conflicte entre l'estat d'Israel i el poble palestí vindrà per la via del diàleg i la negociació, com han reivindicat des del poble palestí milers de vegades.

Per la seva banda, el Consell de Seguretat de l'ONU ha cridat a israelians i palestins a restaurar l'alto el foc i a protegir la població civil en compliment de la legislació humanitària internacional, ho fa quan ja han mort més de 200 palestins en els últims atacs.

No obstant això, Israel es nega a acatar les resolucions internacionals i respectar els drets humans més elementals de la població palestina. La construcció del mur a Cisjordània i el bloqueig de Gaza, que dura més anys, suposen càstigs col·lectius per al conjunt de la població palestina.

Per tot això, el grups municipals de PSC i d'ICV-EUIA proposen al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

- 1.** Condemnar de forma rotunda l'agressió del Govern d'Israel al poble palestí.
- 2.** Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat espanyol que condemnin l'atac i que trenquin totes les relacions amb Israel.
- 3.** Instar l'ONU que posi l'Estat de Palestina sota la protecció internacional.
- 4.** Instar l'ONU a crear una comissió d'investigació sobre els bombardejos israelians a Gaza.
- 5.** Exigir al Govern d'Israel perquè, en compliment de la resolució 242 CS de l'ONU, 22 novembre 1967, procedeixi a la retirada militar dels territoris àrabs ocupats a Palestina incloent-hi Jerusalem Est, els Alts del Golan de Síria i el Sinaí d'Egipte, i que es fixin les seves fronteres internacionals.
- 6.** Exigir l'enderrocament del mur i que es reparin els danys ocasionats pel bloqueig.
- 7.** Promoure, des de l'Ajuntament, una campanya d'ajuda d'emergència per pal·liar la situació que s'està vivint a la franja de Gaza, atenent així a la crida de Creu Roja per demanar ajuda humanitària.
- 8.** Donar trasllat dels acords al president del Govern de l'Estat espanyol, al president del Govern de la Generalitat de Catalunya, al ministre d'Exteriors, a l'ambaixador israelià, a tots els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats."

Defensa la moció una membre de la comunitat palestina a Sant Adrià i manifesta:

«Més avall ja no es pot anar: no existeix, no es pot imaginar condició humana més miserable. Res ja no és nostre: ens han tret la roba, les sabates, fins els cabells; si parlem no ens escoltaran, i si ens escoltessin no ens entendrien. Ens trauran també el nom: i si el volem conservar, haurem de trobar en nosaltres la força de fer-ho, de fer per manera que darrere del nom quedi alguna cosa de nosaltres, de nosaltres tal com érem.»

És el esgarrat testimoni de Primo Levi al 1945, un supervivent de l'horror nazi a un dels lamentablement més coneguts camps d'extermini. Però podrien ser les paraules de qualsevol palestí després de 66 anys d'ocupació colonial.

L'atrocitat ha de ser condemnada vingui d'on vingui. Denunciar-la, descriure el dolor de les víctimes quan s'ho han furtat tot, quan els murs de l'opressió són tan alts que resistir no és una elecció, sinó l'única opció, és la forma de conservar la consciència de la pròpia humanitat.

A Palestina s'ho han furtat tot, fins i tot el seu nom, la seva situació de víctima per a la Història.

La deshumanització de l'enemic polític és una estratègia de propaganda utilitzada pels règims totalitaris. El racisme nazi proclamava la superioritat de la rasa ària. A Israel, només el fet de ser jueu et proporciona els drets fonamentals. Per aquesta raó la violència a Palestina no s'acabarà mai. Serà una espiral infinita, o bé acabarà després que l'últim palestí hagi estat exterminat.

Imaginin un país en què només un determinat tipus de persones, per raó de raça, gènere, religió o condició sexual gaudissin dels drets de ciutadania. Li diríem democràcia?

El projecte d'Israel va veure la llum fa 66 anys per la força de les armes. Després del genocidi nazi, les potències occidentals van proveir d'un territori als jueus col·laborant amb el sionisme en la constitució d'un estat. La consigna era trobar "una terra sense poble per un poble sense terra". Però si ens adonem, en aquesta premissa hi ha dues errades fonamentals:

- Que a Palestina, sota el mandat colonial britànic, ja existia un poble.
- Que ser jueu significa professar determinades creences; però de ninguna manera, pertànyer a un poble.

No prestar atenció a la segona d'aquestes dues errades, es a dir, assimilar religió a nació i fundar una "llar nacional jueva", suposa crear un estat confessional, exclusivista i segregador, on els ciutadans només ho són de

ple dret en la mesura en la que pertanyen a una determinada religió. És a dir, que tot el qui no sigui jueu no pot, per les característiques intrínseques de l'Estat d'Israel, formar part integrant de la societat.

Al 1948, l'exèrcit va entrar casa per casa de la Palestina històrica expulsant i massacrant als seus habitants. Més de 800.000 refugiats anaren a parar a campaments temporals als països limítrofs : Jordania, Siria, Iraq, El Líban. Campaments temporals des d'on veien als estrangers instal·lar-se a les seves cases i menjar les fruites dels horts dels seus pares; campaments temporals dels quals, generació rere generació, encara no han aconseguit sortir.

El poble palestí -i ara si que parlem d'un poble que comparteix idioma, tradicions, territorialitat, història i trauma- ha estat durant anys un dels que ha sumat la major xifra relativa de refugiats del món. Desposseïts, disgregats, el 80% dels refugiats continuen avui concentrats en nuclis situats a menys de 300 km. de les seves llars originals, molts d'ells esperant el Dret al Retorn, un dret inalienable recollit en la Declaració Universal de Drets Humans, La Convenció de Ginebra, l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, així com en la Resolució 194 de Nacions Unides de 1948, ratificada en més d'un centenar d'ocasions.

Mentre, Israel ha anat usurpant més territoris, construint colònies declarades il·legals pel dret internacional i condemnades per l'ONU, i un mur de segregació declarat il·legal ara fa 10 anys per la Cort Internacional de Justícia. La guerra del 67, els tractats d'Oslo, les conferències de Pau de Madrid, les negociacions de Sharm Al- Sheij, Camp David, el Full de Ruta, les condemnes de Nacions Unides, no han servit més que per que els palestins veiessin la opressiva i constant reducció del seu espai vital i dels seus drets fonamentals. Una alta política internacional que parla de fets consumats i que reconeix com a interlocutor vàlid a un estat profunda i intrínsecament segregacionista.

Hi ha un concepte per descriure la situació dels palestins: APARTHEID. Un concepte que ens porta a la ment terribles moments on la "superioritat racial" ha provocat el triomf de règims del horror, que ens han mostrat la monstruositat; el lloc més fosc de l'ànima humana.

Dir les coses pel seu nom és un acte de lucidesa mental i d'honestedat. Ja fa massa que escoltem als mitjans de comunicació dir-li "guerra" al que és en realitat una "ocupació militar", "conflicte" a "l'assetjament col·lectiu", "tanca de protecció" a un "mur de segregació", "zona de seguretat" a les "terres usurpades"; "terroristes" als "adolescents farts de no tenir futur"; "operacions de defensa" a les "massacres de civils"; "antisemita" a qualsevol que denuncia els crims d'Israel; "danys col·laterals" als "assassinats indiscriminats"; "membre de Hamas" a "qualsevol habitant de

Gaza"; "democràcia" a "un estat on només els jueus són ciutadans". La intoxicació dels eufemismes és un gran obstacle per a la pau. Honestament, si us plau.

En els darrers 40 anys hem vist que la via de la negociació política no funciona. Com es pot esperar que la víctima arribi a un acord amb el botxí? De quina manera un estat creat "exclusivament per una religió" va a convèncer-se que els palestins també han de gaudir de drets i protecció? Ni a Sudàfrica ni a la mateixa Alemanya nazi els règims racistes s'acabaren amb les negociacions, sinó amb la pressió i les sancions internacionals.

Israel ha violat sistemàticament les resolucions de Nacions Unides i del Consell de Seguretat de l'ONU impunement. Els governs s'han rebel·lat incapaces de prendre les mesures adients per aturar l'assetjament col·lectiu i sistemàtic contra la població palestina, les lleis discriminatòries, la desmembrament territorial, les detencions generalitzades i les execucions extrajudicials, un setge inhumà a Gaza que ja dura 6 anys i l'ha convertit en un enorme camp de concentració.

Deia abans que la violència no s'acabarà mai perquè els palestins no tenen escapatòria, no poden mimetitzar-se, confondre's entre els israelians simplement perquè no són jueus, sinó musulmans i cristians, i llavors Israel no admet la seva ciutadania; no poden anar enlloc perquè cap país els nacionalitza i acull. Mentre es perpetua la persecució, des dels salons i les redaccions, es criminalitza la resistència. Què han de fer els palestins? Què han de fer els 347 presoners empresonats en presons israelianes sense càrrec ni dret a judici que han suportat 63 dies de vaga de fam per denunciar la seva situació? Qui els explica als seus familiars que, tot i que són practiques explícitament prohibides per tots els convenis i condemnades pel Tribunal Internacional de L'Haia, a ells no els queda sinó encomanar-se a Déu per tornar a veure vives a les seves persones estimades?

A Palestina, el simple fet de viure cada dia sota el terror de l'exèrcit és en si, una forma de resistència. A Palestina vaig aprendre que la valentia és un constructe intel·lectual: la gent es defensa quan no té alternativa, quan és imprescindible per sobreviure. Perquè la gent només vol viure, tirar endavant, comprar el pa cada matí, portar els nens a escola i descansar per les nits. Somiar, en fi, és privilegi només d'uns quants.

Israel és l'únic país sense fronteres tal i com ho exigeix Nacions Unides. I mentre viola la IV Convenció de Ginebra i els Drets Humans, gaudeix d'un acord preferent de comerç amb la Unió Europea; els seus equips participen en les lligues esportives internacionals, les seves universitats col·laboren amb les dels països democràtics.

Per què ens portem les mans al cap quan el president espanyol visita al dictador Obiang? Per què avui els líders d'opinió s'amunteguen en els funerals d'Estat de Nelson Mandela, qui va passar 27 anys a la presó acusat

de terrorisme per lluitar contra l'apartheid? Nelson Mandela, el Premi Nobel de la Pau.

A finals de l'any passat, el president Mas va fer un viatge oficial a Israel, acompanyat per empresaris, del qual se n'han derivat acords de col·laboració institucional en seguretat i recerca a través de la Universitat Autònoma de Catalunya, la Universitat Politècnica de Catalunya, la Universitat Pompeu Fabra o Acció10.

Els Mossos d'Esquadra reben formació en tècniques militars per part de l'empresa israeliana "Guardian Homeland Security", i compren materials antiavalots de RABINTEX.

Empreses com Tyco electrònic o Indra, amb seu a Barcelona, exporten i importen material militar a Israel. L'empresa israeliana ICTS controla la seguretat a l'aeroport del Prat.

La garantia publicitada de molts d'aquests productes tecnològics és haver estat testats "en situacions reals", és a dir, a Palestina, contra població civil, tal i com s'està mostrant en l'anomenada "operació" "Marge Protector", que ja ha acabat amb les vides de 1.030 persones.

Una neteja ètnica, intensificada en les 3 últimes setmanes, que resideix en el mateix cor de la ideologia sionista, el pensament polític que va fundar l'Estat d'Israel tal i com el coneixem. Un estat amb un producte interior brut sostingut per la indústria i la tecnologia de la guerra.

A continuació, unes paraules del president de la Generalitat: *"Som aquí pel gran interès que Israel suscita a Catalunya com a model, com a soci per a la innovació (...) Israel és clarament un company de viatge escollit per Catalunya."*

Senyor Mas, els seus desitjos no poden estar més allunyats del model de país que somniem.

En uns moments en què es succeeixen les protestes als cinc continents reclamant a les institucions una condemna pública i unànime, i la presa de mesures diplomàtiques i econòmiques efectives que acabin d'una vegada amb la hipocresia, el doble joc i les paraules buides; en aquesta ocasió l'ONU ni tant sols ha intentat una resolució contra la massacre a Gaza.

Davant de la ineficàcia institucional, des de 2005, milers de persones i organitzacions de drets humans de tot el món, organitzacions de jueus antisionistes, 6 premis Nobel i centenars de personalitats, donen suport a la campanya de Boicot, Desinversions i Sancions a Israel iniciada a Palestina com a estratègia de resistència no violenta. És la resposta solidària de la societat civil als crims comesos per l'Estat d'Israel al llarg de generacions.

La indústria armamentística israeliana continuarà provant la seva tecnologia contra la població palestina impunement fins que hagi d'assumir la responsabilitat que li correspon com a potència ocupant. I per això, com ja sabem per anteriors experiències, cal una forta pressió econòmica i institucional. Boicot a Israel fins que compleixi la legislació internacional.

Als qui no els envaeix la vergonya, l'angoixa i la ràbia en veure a la televisió els plors desesperats de dones i nens que han sobreviscut al bombardeig d'una escola de Nacions Unides, les runes en què els tancs han convertit l'hospital al Shifa, els cossos d'uns infants abatuts a la platja de Gaza, quatre ratlles del mateix Primo Levi:

*Els que viviu segurs
A les vostres cases escalfades
Els que trobeu en tornar al vespre
El sopar calent i cares amigues:
Considereu si això és un home,
Qui treballa en el fang
Qui no coneix la pau
Qui lluita per un tros de pa
Qui mor per un sí o per un no.
Considereu si això és una dona,
Sense cabells i sense nom
Sense forces per recordar
Els ulls buits i el ventre fred
Com una granota a l'hivern.
Penseu que això ha passat:
Us confio aquestes paraules.
Graveu-les al vostre cor
Quan sigueu a casa o aneu pel carrer,
Quan us fiqueu al llit o us lleveu;
Repetiu-les als vostres infants.
O que se us ensorri la casa,
La malaltia us impossibiliti,
Els vostres fills, us girin la cara.*

Una tremolor em recorre el cos. Avui es celebra la festa del final del Ramadà: una festa tristíssima al bell mig de la barbàrie i la destrucció. Dos avions amb ajuda humanitària han hagut de tornar al Marroc i a Tunis perquè Egipte prohibeix la seva entrada a Gaza. Dels 5.000 ferits, només a 11 se'ls ha permès sortir pel pas fronterer de Rafah.

La memòria, els símbols, la dignitat dels pobles no sucumbeixen a les armes. No podem tornar a la vida als milions de víctimes del sionisme, però és la nostra obligació donar-los veu avui i nom per a la Història.

Senyor president Mas, bombardejar barris massificats, hospitals i escoles, és un crim contra la humanitat, i si el seu model de país s'assembla al qui perpetra aquesta tragèdia humana de la qual som tots testimonis, he de dir-li, amargament, que no vull participar en absolut en seu projecte nacional, del qual anuncio des d'ara mateix, el meu exili ideològic.

Per la pau justa a Palestina, trenquem el bloqueig a Gaza. Boicot i sancions a Israel.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) diu:

- Que tothom està horroritzat de les imatges que s'han vist per la televisió i qui paga les conseqüències d'un conflicte armat és la població civil, especialment, els nens.
- Que creu que com a representant d'un ajuntament ha de condemnar qualsevol tipus de violència i, desgraciadament, en un conflicte com aquest, les víctimes són de les dues bandes, per tant, s'hi abstindrà.

Menchu Martí (PxC) manifesta:

- Que un cop més, el Govern israelià aplica impunement una brutal política de represàlies sagnants davant els actes terroristes afavorits pel Govern islamista de Hamàs, que no és tot el poble de Palestina, sinó només qui governa i controla la Franja de Gaza.
- Que, per descomptat, Hamàs no és cap germaneta de la caritat ni una organització democràtica precisament, sinó que tal com diu en la seva carta fundacional, el seu objectiu és l'establiment d'un estat islàmic a Palestina, que compregui els actuals Israel, Cisjordània i la Franja de Gaza ja sota el seu poder, amb capital a Jerusalem.
- Que Hamàs i Israel xoquen i xocaran sempre; és qüestió de supervivència d'uns i altres.
- Que, malgrat tot, les respostes salvatges de l'Estat israelià a les picades dels palestins de Hamàs van molt més enllà d'allò que un estat democràtic ha de fer per defensar-se. Que utilitzar la força bruta i la política d'aniquilació contra dones i nens que res tenen a veure en aquest problema, és intolerable, sobretot, quan la majoria de morts són víctimes innocents, palestins, hàbilment explotats per Hamàs i els seus aliats a la resta del món, en la seva batalla de propaganda.

- Que, com ha passat en altres ocasions, Israel i el Govern de Hamàs incompleixen reiteradament les resolucions i avisos de l'ONU en la seva guerra de destrucció mútua.
- Que estan rotundament en contra de l'acord núm. 7 de la moció, és a dir, el de promoure des de l'Ajuntament una campanya d'ajuda d'emergència per Gaza si això ha de costar un euro dels diners públic als adrianencs.
- Que, amb 4.000 veïns a l'atur, les ajudes humanitàries d'emergència han de ser per a la gent de cas.
- Que segur que les multimilionàries monarquies islàmiques del Golf Pèrsic ja faran tot el suficient per ajudar-los i aquests, per descomptat, tenen més diners que ells.
- Que s'abstindrà perquè no defensarà ni els uns ni els altres, que ella sempre defensarà la pau i la veritat.

Mireia Hernández (CiU) llegeix la Declaració Institucional de la Diputació de Barcelona:

Des de fa setmanes, la població palestina de la Franja de Gaza està patint les conseqüències d'un conflicte armat que sembla no tenir final. Els bombardejos, la invasió terrestre de l'exèrcit israelià han provocat la mort de centenars de persones, moltes de les quals són infants. Famílies senceres han quedat sense les seves cases i s'han provocat danys en infraestructures vitals. La immensa majoria de les víctimes són civils.

A Gaza, amb els passos fronterers tancats, els ciutadans i ciutadanes no poden fugir i són les víctimes innocents d'aquesta situació. Cal tenir present que l'atac directe sobre objectius civils, provingui d'on provingui, a més d'inadmissible i reprovable, està considerat un crim de guerra pel dret internacional. Aquests fets, per tant, cal que siguin investigats i jutjats.

Com a electes locals, que tenim com a funció principal procurar pel benestar dels ciutadans i ciutadanes, condemnem enèrgicament tot ús de la força i ens solidaritzem amb la població de Gaza. No podem restar indiferents davant d'aquests fets. No hi ha cap justificació per utilitzar la violència per a la resolució dels conflictes. Demanem que s'aturin tots els bombardejos contra pobles i ciutats.

Reclamem als governs que s'impliquin en la recerca d'una solució al conflicte, que sigui pacífica i justa per a tothom. Que no s'ataquin zones poblades i no s'utilitzin les armes contra la població civil indefensa. Sol·licitem que la comunitat internacional actuï immediatament per aturar tots els bombardejos, protegir la

població civil i iniciar negociacions de bona fe que conduïxin a una resolució pacífica del conflicte.

- Que aquesta Declaració la van signar tots els partits polítics que formen el Ple de la Diputació de Barcelona.
- Que ella va demanar substituir la moció per la declaració institucional conjunta de condemna al conflicte i a la situació que estava patint la població de Gaza. Que la resposta va ser no, que en lloc de llegir una declaració conjunta en nom de tots, es mantenia la moció que els dos grups havien presentat.
- Que aquesta moció no la poden votar a favor, perquè ella no ha entès mai la situació que viu el poble palestí, no acaba d'entendre perquè un poble com el jueu que ha patit l'horror i la barbàrie ha actuat d'aquesta manera. Que no entén la posició d'uns ni dels altres.
- Que tampoc entén el text d'aquesta moció i el que li demostra aquest text és on hi ha l'origen del conflicte.
- Que la moció parla sovint del poble de Palestina i en cap cas parla del poble hebreu, que ella té amics als dos bàndols i sap dels esforços de molta gent del poble palestí i de Jerusalem que, per mitjà de la cultura, intenten que aquests dos pobles s'entenguin. Que tot això no queda reflectit a la moció, sinó que traspua odi i l'odi és l'inici del conflicte i de la situació que està patint el poble palestí.
- Que condemnin sense pal·liatius l'actuació d'Israel a Gaza, com també condemnin qualsevol tipus de violència que succeeix al món, a Gaza, a Veneçuela, al Sudán, a tot arreu, però que el camí de la pau i de l'entesa no és redactar aquesta moció que traspua odi.
- Que la violència amb aquest odi d'arrel no es pot acabar mai, que ella vol que s'acabi perquè vol deixar de veure les imatges que veu i el sofriment que això comporta.
- Que no entén la bogeria del senyor Netanyahu que s'ha erigit en defensor del poble hebreu, però que tampoc entén quan Hamàs col·loca coets sota d'una escola on sap que els israelians poden bombardejar, no entén la bogeria d'un cantó ni de l'altre, i això en aquesta moció tampoc s'aclareix.
- Que ella advoca per la pau entre el poble hebreu i el palestí, que creuen que el poble de Palestina té tot el dret a viure en llibertat, a gaudir de la seva pròpia terra.

- Que fa un parell d'anys el president de l'Autoritat Nacional Palestina es va entrevistar amb el president Mas i deia: "Nosaltres que creiem en el dret a decidir de tots els pobles, també creiem en el dret a decidir de Catalunya i creiem en el dret que tenim els palestins a decidir el nostre futur."
- Que, per tant, no votaran a favor d'aquesta moció, però condemnem els atacs d'Israel a Gaza, condemnem la violència arreu on es produeixi, es remetem al text de la Declaració que ha llegit, i que li agradaria que en un futur no patissin persones a cap part del món.
- Que hi ha una cosa en què sí que hi estaria d'acord que és l'últim punt, una campanya d'ajuda d'emergència a la Franja de Gaza, atenent la crida de la Creu Roja.
- Que si s'han d'enarborar banderes, s'haurien d'enarborar la de la Creu Roja, la de l'estrella de David roja i també la de la mitja lluna, però que no faran cap favor al poble palestí enarborant la de la falç i el martell.

L'alcalde li contesta que no sap on veu l'odi quan la moció diu que la solució del conflicte entre l'Estat d'Israel i el poble palestí vindrà per la via del diàleg.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que desde el PP quieren recalcar que tras diez días de lanzamientos de cohetes por parte de Hamàs, el gobierno israelí ha procedido a la invasión terrestre de Gaza, lo cual ha provocado un gran número de muertes civiles, incluidos niños.
- Que es indudable su solidaridad con todas las víctimas, en especial, con las más vulnerables.
- Que el número creciente de muertes civiles, militares también, pero especialmente las civiles exige un cese de las hostilidades inmediato, como así está reconocido por Naciones Unidas, por la UE y por el Papa.
- Que desean que Israel y Palestina acuerden un alto al fuego de manera inmediata y que vuelvan a buscar soluciones de manera negociada a este conflicto y, por tanto, desde el PP desean y piden un alto al fuego y un cese de las hostilidades y lo reafirman en la necesidad de un ambiente que permita retomar las negociaciones que puedan llevar a una solución pacífica a este conflicto que dura ya más de 50 años.

Irene Aldabert (ICV-EUiA) contesta:

- Que la indigna que es vulguin equiparar les víctimes d'un costat i de l'altra. Que, evidentment, individualment, tots són éssers humans, però no tenen les mateixes condicions, no és un conflicte en igualtats de condicions, no parlen d'un conflicte armat, és un genocidi, s'està perseguint i intentant exterminar un poble pel senzill fet de ser-ho.
- Que hi ha un govern que està massacrant permanentment i continuadament un poble.
- Que la pau no és només l'absència de guerra, hi ha moltes formes de violència, moltes formes de no sentir la pau.
- Que el poble palestí continua existint en unes condicions miserables de gana, de mitjans, etc.
- Que no sap on es veu l'odi en el text de la moció, que el que veu per part de CiU és un exercici d'hipocresia.

Pedro Rivero (PSC) diu:

- Que aquesta moció intenta conscienciar que fora del sentit comú i de la humanitat de les conseqüències que té en la població determinats posicionaments i decisions polítiques, que a vegades no són unànimes però sí que tenen la força suficient com per crear situacions molt determinades.
- Que també intenta conscienciar de les conseqüències que té en la població un suport polític i econòmic a determinades posicions polítiques.
- Que qui té dubtes a l'hora de donar suport una moció com aquesta ho té fàcil, perquè es podrien posar moltes coses damunt la taula, però que en aquest cas és ben simple, s'ha de defensar el més dèbil i al que està en una situació de patiment com aquesta, i creuen que no hi ha d'haver més dubtes.
- Que li sembla molt bé que PxC no vulgui aportar un euro a la companya, però que a Sant Adrià, que és una ciutat que té la renda per càpita més baixa de Catalunya, són innumbrables les causes i els motius pels quals les persones d'aquesta ciutat ha ajudat en determinades campanyes en alguns moments.
- Que la ciutadania de Sant Adrià, potser perquè té una renda per càpita força baixa, ha estat sempre molt susceptible a aquest tipus de campanyes, i per molt malament que estigui la situació, s'ha de deixar

que les persones que volen puguin col·laborar sense fer cap tipus d'apologia.

Mireia Hernández (CiU) contesta a Irene Aldabert:

- Que amb la seva intervenció no ha fet més que reafirmar allò que ella deia. Que el segon paràgraf de la declaració que ella ha llegit diu que a Gaza amb els passos fronteres tancats els ciutadans i ciutadanes no poden fugir i són les víctimes innocents d'aquesta situació. Que també diu que la situació a la qual està sotmetent el govern d'Israel a Gaza és inadmissible.
- Que torna a repetir que la dèria boja del president Netanyahu, que s'ha erigit defensor de la humanitat, era una bona part de la situació que estava patint un poble.

Menchu Martí (PxC) diu que per una vegada es deixi de tergiversar tot allò que ella diu, ja que ella ha parlat de diners públics, que a títol personal ella col·laborarà, però que amb els diners públics no, perquè aquí hi ha molta pobresa i casos de veritable necessitat vital. Que ella defensa Palestina perquè no està d'acord que ningú vingui i et prengui el teu país.

Pedro Rivero (PSC) li llegeix el punt set de l'acord: *"Promoure, des de l'Ajuntament, una campanya d'ajuda d'emergència per pal·liar la situació que s'està vivint a la franja de Gaza, atenent així a la crida de Creu Roja per demanar ajuda humanitària"*, que ningú parla de diners públics.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: onze (11) – PSC (8) i ICV-EUiA (3)

Abstencions: set (7) – PP (3), CiU (2), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

2. Moció de PxC per formalitzar la baixa de l'Ajuntament de la Federació de Municipis de Catalunya

"Dado que la gestión de los fondos públicos exige un comportamiento ejemplar de los responsables políticos en el ejercicio de este cometido, así como la máxima honradez, rigor y transparencia. La ciudadanía tiene derecho a saber como se gestionan los recursos comunes, para así poder analizar, comprender y fiscalizar las decisiones que toman los responsables políticos.

Dado que hay que racionalizar el entramado de instituciones y organismos públicos, eliminar duplicidades y prescindir de aquellos que no aportan servicios o prestaciones esenciales, y que al fin y al cabo suponen una carga económica para los ciudadanos, que financian con sus impuestos una estructura laberíntica y mastodónica de entidades y administraciones públicas.

Visto que el barómetro del CIS del mes de julio de 2014 pone de manifiesto que la inquietud por los episodios de corrupción crece entre la ciudadanía y se consolida como segunda máxima preocupación. El 38,8% de los encuestados entre el 2 y el 12 de junio mencionan esta cuestión, frente al 35,7% del pasado mes de mayo. Cuatro años atrás, en junio de 2010, este porcentaje era sólo del 4,5%.

Dado que hay que poner en práctica medidas que restauren el buen nombre de la política y la tarea del servicio público, y doten de legitimidad a las instituciones públicas y las decisiones que emanan de ellas.

Dado que la Fiscalía Anticorrupción tiene indicios de delito en el pago de dietas de asistencia y desplazamientos por parte de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) a los 44 alcaldes y alcaldesas que forman parte de su Comité Ejecutivo. Entre los beneficiarios de estas retribuciones, que están cifradas en un total de 294.615 euros abonados entre enero de 2011 y el octubre de 2012, y que podrían constituir sobresueldos encubiertos, hay alcaldes de CiU, PP, ERC, PSC e ICV-EUiA.

Visto que el Juzgado número 1 de Sabadell esgrime "suficientes indicios de una práctica irregular y prolongada en el tiempo", y considera que podría constituir un delito de malversación de fondos. La interlocutoria en la que la juez anuncia la investigación de los hechos considera que algunos de los pagos no tendrían justificación, puesto que corresponden a épocas de inactividad, concretamente a varios meses del año 2011, cuando la FMC estuvo gobernada por una comisión gestora debido a la celebración de las elecciones municipales. Por otro lado establece que los miembros del Comité Ejecutivo recibían una prestación económica mensual fija que se establecían en función del cargo ostentado en la FMC y no en base a los desplazamientos hechos ni a las dietas realizadas.

Dado que el cobro de sobresueldos está expresamente prohibido por la ley, puesto que todos los cargos públicos implicados cobran un salario de sus respectivos ayuntamientos.

Visto que el desenlace de este episodio de prácticas bajo sospecha presenta un alto potencial de resultar perjudicial para la reputación de la actividad política y para las arcas públicas. La Fiscalía de Barcelona pedirá la imputación de las 44 personas involucradas previsiblemente en septiembre,

y hace falta, pues, actuar con anticipación para hacer todo lo que sea posible para amortiguar y minimizar los daños que se puedan derivar.

Dado que la FMC se financia mayoritariamente con fondos públicos de varias administraciones, entre ellos los de los 650 ayuntamientos inscritos, las diputaciones y consells comarcals, y que estas salen de los impuestos de los contribuyentes.

Dado que el uso fraudulento de fondos públicos es una práctica reproable que merece la condena y el rechazo social para que sea desterrada de la política. La gravedad de esta actividad contraria a los intereses generales se acentúa todavía más en un contexto de crisis económica que empuja muchas familias a vivir con precariedades y estrecheces, mientras se pide a los ciudadanos todo tipo de sacrificios. Lejos de esto, las circunstancias exigen austeridad y no tolerar ningún tipo de utilización de dinero público para el lucro personal de los alcaldes en forma de compensaciones económicas por otros conceptos que están relacionados con el ejercicio de su cargo.

Por todos estos motivos el grupo municipal de Plataforma per Catalunya solicita al Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS:

- 1.** Formalizar la baja de este ayuntamiento de la Federació de Municipis de Catalunya.
- 2.** Reclamar a la Federació de Municipis de Catalunya la devolución de las cuotas abonadas por este ayuntamiento correspondientes a los ejercicios que está investigando la Fiscalía Anticorrupción.
- 3.** Instar a la Oficina Antifrau a constituir una mesa conjunta de diálogo permanente con representantes de la política municipal de Catalunya que permita a los entes locales a dotarse de herramientas de prevención en la lucha contra el fraude y la corrupción y cualquier actividad ilegal o contraria a los intereses generales o a la debida gestión de los fondos públicos.
- 4.** Dar traslado de los acuerdos a las asociaciones de vecinos y comerciantes de Sant Adrià de Besòs, al Consell Comarcal del Barcelonès, a la Diputació de Barcelona, a la Associació Catalana de Municipis y a Transparencia Internacional España."

Defensa la moció Menchu Martí (PxC) i manifesta:

- Que és un element bàsic en la política que la gestió dels fons públics ha d'implicar un comportament exemplar dels responsables polítics, així com la màxima honradesa, rigor i transparència al desenvolupament de totes aquelles funcions hi que tinguin a veure.
- Que, per desgràcia, de vegades no és així, i aquelles persones que haurien de vetllar pel compliment del correcte ús dels diners públics, que mai cal oblidar són els impostos que paguen els veïns, són els primers en cometre irregularitats i il·legalitats.
- Que, sense voler entrar a detallar el nombre de casos de corrupció generats aquí a Catalunya i a la resta d'Espanya, aquesta situació fa que els polítics siguin vistos per moltes persones com la causa dels seus problemes i no com qui ha de resoldre'ls, tal com posa de manifest el baròmetre del CIS d'aquest mes de juliol, en què la inquietud pels episodis de corrupció creix entre la ciutadania i es consolida com a segona màxima preocupació amb un 38,8%, després de l'atur i la situació econòmica.
- Que l'últim d'aquests casos a Catalunya és el presumpte pagament delictiu de sobresous com a dietes d'assistència i desplaçaments per part de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) als 44 alcaldes i alcaldesses que formen part dels seu Comitè Executiu.
- Que, entre els beneficiaris d'aquestes retribucions, xifrades en un total de 294.615 euros abonats entre gener de 2011 i octubre de 2012, hi ha imputats alcaldes de CiU, PP, ERC, PSC i ICV-EUiA.
- Que la fiscalia i el jutjat estan desenredant aquest cas i la setmana passada la Fiscalia Anticorrupció va demanar als Mossos que investiguin des de l'any 2004, ja que aquesta pràctica fraudulenta s'hauria exercit durant 10 anys.
- Que si aquests casos, aquests abusos, aquest tipus de conductes no els corregeixen ni es posen mesures ni solucions exemplaritzants, el descrèdit de la classe política i del propi sistema serà cada vegada major i després passa el que passa.
- Que la gravetat d'aquest fet contrari als interessos generals s'accentua encara més en aquest context de greu crisi econòmica que empeny a moltes famílies a viure amb precarietats i estretors, mentre es demana als ciutadans tot tipus de sacrificis. I que ja se sap que a Sant Adrià hi ha molta misèria.
- Que la FMC es finança majoritàriament amb fons públics d'administracions, entre ells els dels 650 ajuntaments inscrits, un d'ells

el de Sant Adrià de Besòs, les diputacions i els consells comarcals, i que aquestes surten dels impostos dels contribuents.

- Que aquest ajuntament no hauria pagar una quota més fins que demostrï la culpabilitat o no dels polítics imputats.
- Que aquest Ajuntament paga en aportacions a les associacions de municipis 8.550 € cada any.
- Que tampoc li serveix que diguin que el culpable de tot era l'expresident de la FMC, Manuel Bustos i el seu secretari general Sr. Moreno, imputats pel cas Mercuri, i que el Comitè Executiu de la FMC ca cessar el seu secretari genera fa 3 setmanes. Ni que s'ha obert un compte a la FMC perquè els alcaldes que vulguin retornin aquests sobresous il·legals i que s'hagi obert una investigació interna dins la pròpia Federació, perquè tothom sap perquè serveixen aquestes investigacions internes a l'estil "*Juan Palomo*."
- Que no es pot creure que els 44 alcaldes que formen el Comitè Executiu no sabessin que aquests sobresous eren il·legals.
- Que no li serveix que la titllin, per treure's de sobre el mort d'aquesta moció, de demagoga i populista, ni que el seu partit es vol carregar la democràcia i que si en els anys 30..., etc., perquè aquí hi ha un problema real i està aquí, ho diu el CIS, i també hi ha un desafecció i un tedi generalitzat del poble cap als polítics.
- Que, a grans mals, grans remeis, per la qual cosa PxC, per exemplificar contra una entitat que presumptament ha practicat la corrupció i la il·legalitat com és la Federació de Municipis de Catalunya, de la qual aquest Ajuntament és membre, demana que aquest consistori es doni de baixa i li reclami el retorn de les quotes pagades dels exercicis que està investigant la Fiscalia Anticorrupció.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) diu:

- Que no entén que té a veure aquest organisme amb què s'hagin imputant uns 40 alcaldes, que per això ja hi ha un jutge que investigarà i decidirà la seva pena. Que, amés a més, s'ha de tenir en compte que aquest Ajuntament no hi està implicat, per tant, no creu que s'hagi de donar de baixa ni reclamar els diners que hagi aportat.

Mireia Hernández (CiU) manifesta:

- Que les dues associacions municipalistes donen serveis als ajuntaments, als regidors i als alcaldes.
- Que la decisió d'abandonar la Federació l'han de prendre els regidors de cada municipi unilateralment, però no com a consistoris.
- Que demanen que, com més aviat millor, s'aclareixi aquesta situació que està posant a molts alcaldes i regidors en una situació complicada.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) diu:

- Que tota la moció i la intervenció de Menchu Martí és demagoga.
- Que aquesta és una situació en què qualsevol dels regidors d'aquest Ajuntament s'hi podia haver trobat.
- Que l'aparell d'administració de la Federació va decidir que de la dieta per assistència per les tasques que realitzen els alcaldes i alcaldesses es fes un prorrateig durant l'any.
- Que en aquest Ajuntament també hi ha regidors i regidores que tenen la seva feina i que després tenen dietes per assistències a plens i comissions informatives.
- Que el que va ser una mala praxis de l'aparell de la Federació de Municipis, amb el senyor Bustos al capdavant, ha generat una imputació a aquests alcaldes i alcaldesses.
- Que aquestes persones no han comès cap il·legalitat perquè tots i totes ho han declarat a Hisenda, per tant, sí que hi ha alguna qüestió que no s'ha resolt bé i que ha portat a aquesta imputació.
- Que en el sumari hi consta una gravació entre Bustos i Tejedor en què aquest li demana transparència en aquesta qüestió.
- Que estan tranquils perquè és una irregularitat administrativa, però ni és corrupció ni una xarxa fraudulenta sobre béns públics.
- Que els ajuntaments necessiten tenir una eina política com la Federació de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis, que són entitats on s'agrupen els ajuntaments per defensar els seus interessos polítics davant la Generalitat, la Diputació, el Govern de l'Estat. Que els regidors i regidores participen de comissions de treballs sobre temes educatius, d'esports, mediambientals i tot això serveix per debatre a l'interior de la Federació i després traslladar-ho allà on sigui.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que la moció de PxC se situa a nivell de otro partido que está a las antípodas de éste como es la CUP que presentó la misma moción en el Ayuntamiento de Sant Celoni, estando el Gobierno municipal en minoría del PSC a cursar la baja en la Federació de Municipis.
- Que con estos argumentos anteriores sería como si ahora el PP le presentara una moción a PxC solicitando la baja de su partido porque su líder ha estado apropiándose indebidamente de fondos cuando se desconoce si la justicia se ha pronunciado sobre las denuncias presentadas.
- Que si el Ayuntamiento decidiera cursar la baja de la Federació de Municipis y se decidiera por la Associació de Municipis esta entidad está ejerciendo una deriba claramente hacia la independencia.

L'alcalde aclareix que això no és un cas de corrupció en tot cas és d'il·legalitat administrativa, ja que tots aquests diners els declaraven.

Pedro Rivero (PSC) diu que votaran en contra.

Es desestima la moció amb el resultat següent:

Vots a favor: un (1) – PxC

Abstencions: dues (2) – CiU

Vots en contra: quinze (15) – PSC (8), ICV-EUiA (3), PP (3) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

3. Proposta relativa a donar nom a diversos equipaments i jardins

"La Comissió de Nomenclàtor, reunida el 16 de juliol, va proposar el nom d'equipaments de la ciutat.

Atès que la funció d'aquesta comissió és l'estudi, regulació i proposta dels noms dels carrers de la nostra ciutat.

Per tant, proposo al Ple de l'Ajuntament que adopti els següents

ACORDS:

1. Canviar el nom del Centre d'Entitats Besòs per Centre d'Entitats Francisco Fernández "Peret".
2. Canviar el nom de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs per Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs Isabel Rojas Castroverde.
3. Nomenar els jardins ubicats al recinte del Museu d'Història de la Immigració de Catalunya com a Jardins Adolfo Suárez González."

Defensa la proposta l'alcalde.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) manifesta que estan en contra del nom d'Adolfo Suárez, perquè és una figura que va sortir de l'estranyes del franquisme, que la transició i la democràcia és fruit de la lluita obrera i de la mobilització social i de molta gent i no d'un personatge que ells no creuen que fos clau en la recuperació de la democràcia, perquè no entenen que siguin, precisament els jardins del Museu de la Història de la Immigració d'un persona que ve del "*Movimiento*" franquista.

S'aprova la proposta amb el resultat següent:

Pel que fa al Centre d'Entitats i l'Arxiu Municipal tots hi voten a favor.

Pel que fa als Jardins del MHIC hi voten a favor PSC, PP, CiU, PxC i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit. El grup d'ICV-EUiA hi vota en contra.

TERRITORI

4. Dictamen relatiu a la resolució del Conveni per a la constitució d'un dret de superfície a favor del Consorci de la Zona Franca, al sector C-4, i constitució d'un de nou a favor de l'Ajuntament de Barcelona

"Vist que en data 25 de maig de 2009, el Ple de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs va aprovar el conveni per a la constitució d'un dret de superfície a favor del Consorci de la Zona Franca sobre la quota de propietat de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs al solar L/M del projecte de reparcel·lació del Sector C-4, campus interuniversitari del Besòs.

Vist que aquest acord comprenia l'aprovació del conveni de col·laboració entre el Consell Comarcal del Barcelonès, l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, l'Entitat Metropolitana del Transport, el Consorci del Besòs, el Consorci del Campus Interuniversitari Diagonal – Besòs (CCIDB), i el Consorci de la Zona Franca de Barcelona, respecte de la

participació indivisa de propietat de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, del 0,623% de la parcel·la L/M del Projecte de Reparcel·lació del sector C-4 (Taulat-Ronda), qualificada de 22LT, per a la constitució d'un dret real de superfície a favor del Consorci de la Zona Franca de Barcelona per un termini de 53 anys i amb caràcter oneros, per a la construcció d'un edifici destinat a oficines i equipament universitari.

Vist que no es van presentar al·legacions en el tràmit d'informació pública i es va procedir a la signatura del conveni i la constitució del dret de superfície en escriptura pública. Així mateix, es va inscriure el dret real de superfície en el Registre de la Propietat, prèvia inscripció registral de la parcel·la L/M del projecte de reparcel·lació del sector C-4.

Vist que el Ple de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, en sessió ordinària de data 25 d'octubre de 2010, va aprovar la modificació de l'escriptura pública de constitució del dret de superfície, de data 8 de febrer de 2010, pel que fa als terminis d'execució i d'explotació de l'edifici que es preveia en el conveni.

Vist que en data 1 d'abril de 2014, el Consell General del CCIDB va aprovar la resolució del dret de superfície atesos els escrits de la gerència i els serveis jurídics del Consorci, còpia dels quals figuren en l'expedient.

Vist que en data 18 de juny de 2014 es va registrar d'entrada en aquest Ajuntament un escrit del Consorci de la Zona Franca amb el qual es convida a aquest Ajuntament a acceptar la proposta de resolució del dret de superfície pels motius que allà s'hi exposen, els quals radiquen en què la situació econòmica actual no pot garantir el compliment dels compromisos assumits en la constitució del dret de superfície, i es posa a la disposició d'aquest Ajuntament per formalitzar els documents públics i privats que calgui per donar-hi compliment.

Vist que en data 27 de juny de 2014, l'Ajuntament de Barcelona ha emès un escrit amb el qual sol·licita que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs aprovi la constitució d'un dret de superfície a favor de l'Ajuntament de Barcelona respecte de la participació indivisa de la qual l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs és titular, de la zona qualificada de clau 22LT de la parcel·la assenyalada amb les lletres L/M al Projecte de Reparcel·lació del sector C-4 (Taulat-Ronda) de la MPGM en el sector del front litoral i marge dret del riu Besòs, per a la construcció i instal·lació de la seu de l'Empresa Comú Europea per a l'ITER i el desenvolupament de l'Energia de Fusió "Fusion for Energy", als efectes de procedir, posteriorment, a la seva acceptació per l'òrgan municipal competent. En aquest escrit s'hi inclouen una sèrie de condicions generals que regiran el dret de superfície.

Vist que el Ple del Consell Comarcal del Barcelonès, en data 25 de juny de 2014, va aprovar d'una banda la resolució anticipada del dret de superfície i

d'una altra la constitució d'un dret de superfície en favor de l'Ajuntament de Barcelona sobre la part dels terrenys de titularitat comarcal amb clau 22LT que formen part de la denominada finca L/M del Projecte de Reparcel·lació del sector C-4 "Campus Interuniversitari del Besòs", tot manifestant la conformitat amb les condicions d'atorgament i acceptant com a contraprestació de la constitució del dret, la subrogació de l'Ajuntament de Barcelona en l'obligació que corresponia al Consell Comarcal de fer front a diverses càrregues urbanístiques que derivaven de les obres d'urbanització de la zona verda de la finca L/M.

Vist l'informe emès, en data 3 de juliol de 2014, pel cap de Serveis Generals favorable pel que fa a la resolució del dret de superfície i malgrat el que es diu respecte de la constitució del nou en favor de l'Ajuntament de Barcelona i l'absència del document regulador amb més detall dels béns i drets que deriven d'aquest negoci jurídic que es proposa aprovar.

Vist el que informa la cap del Servei de Territori i vist l'informe de la Intervenció municipal, els quals figuren en l'expedient.

En ús de les facultats que l'article 41.1 del Reglament del patrimoni dels ens locals atribueix als plenaris de les corporacions municipals, aquesta Comissió Informativa proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

1. Resoldre el conveni de col·laboració formalitzat en escriptura pública entre el Consell Comarcal del Barcelonès, els Ajuntaments de Barcelona i Sant Adrià de Besòs, l'Entitat Metropolitana del Transport, el Consorci del Besòs, el Consorci del Campus Interuniversitari Diagonal-Besòs i el Consorci de la Zona Franca de Barcelona, respecte de la participació indivisa de propietat de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, del 0,623% (equivalent al 1,058% de la zona qualificada de 22LT) de la parcel·la assenyalada amb les lletres L/M al Projecte de Reparcel·lació del sector C-4 (Taulat-Ronda), qualificada de 22LT, amb el qual es va constituir un dret real de superfície a favor del Consorci de la Zona Franca de Barcelona per a la construcció d'un edifici destinat a oficines i equipament universitari, per mitjà d'escriptura pública de data 8 de febrer de 2010, d'acord amb les peticions formulades pel Consorci de la Zona Franca i pel Consorci del Campus Interuniversitari Diagonal-Besòs, i condicionant la resolució a la seva formalització en escriptura pública.
2. Aprovar la constitució d'un dret de superfície en favor de l'Ajuntament de Barcelona respecte de la participació proindivisa de propietat de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, del 1,058% de la zona qualificada de 22LT de la finca L/M inclosa al Projecte de Reparcel·lació del Pla de Millora Urbana del Sector C-4 (Taulat-Ronda) de la Modificació del PGM en el sector del front litoral i marge dret del riu Besòs, referit

exclusivament a la part de finca qualificada de clau 22LT, de 1.854,37 m² de superfície, identificada amb la lletra L en el Projecte de Reparcel·lació, aprovació que es condiona a la prèvia resolució del dret de superfície exposat en l'acord anterior i a la constitució del nou dret de superfície per part de la resta de propietaris de la finca L/M.

3. Encarregar al Consorci del Campus Interuniversitari Diagonal-Besòs la tramitació de la informació pública dels presents acords.
4. Facultar l'alcalde o el regidor delegat per a que formalitzin quan s'escaigui els documents públics i/o notariaus de resolució del dret de superfície atorgat en favor del Consorci de la Zona Franca i d'atorgament del nou dret de superfície en favor de l'Ajuntament de Barcelona, així com per a que designi els representants d'aquest Ajuntament en la comissió de seguiment que es constitueixi en el marc d'aquest últim dret de superfície.
5. Notificar els presents acords al Consell Comarcal del Barcelonès, l'Ajuntament de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, el Consorci del Besòs, el Consorci del Campus Interuniversitari Diagonal-Besòs i el Consorci de la Zona Franca de Barcelona."

S'aprova per unanimitat.

GOVERNACIÓ, SERVEIS CENTRALS, PROMOCIÓ I EDUCACIÓ

5. Dictamen relatiu al reconeixement de crèdits núm. 2/2014

"Vist l'informe emès per la Intervenció de Fons Municipals en relació amb els crèdits no reconeguts d'exercicis anteriors.

Atès que s'ha comprovat la documentació relativa als debits de la corporació amb els diversos creditors per obligacions derivades d'adquisicions, obres i altres prestacions concretes amb anterioritat a l'1 de gener del 2014, i no reconegudes per la corporació.

Atès que, en conseqüència, no es troben en la relació de creditors de les resultes de despeses de la liquidació del Pressupost General de 2013.

Atesa la necessitat de garantir els debits que més avall es relacionen als creditors que també s'esmenten.

De conformitat amb el que disposa l'article 60.2 del Reial decret 500/90 i a la base 20.3 de les d'execució del Pressupost General vigent; es proposa a l'Ajuntament Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Reconèixer el deute contret per la corporació amb els creditors i per un import total de 391,80 € segons la relació següent:

Aplicació pressupostària	Tercer	NIF	Concepte	Import
050.24100.22300	Ferrocarril Metropolità de Barcelona	A08005795	Targetes multiviatges	255,00
050.24100.22300	Ferrocarril Metropolita de Barcelona	A08005795	Targetes multiviatges	38,80
050.24100.22300	Ferrocarril Metropolita de Barcelona	A08005795	Targetes multiviatges	98,00
TOTAL				391,80

2. Donar compte d'aquest acord a la Intervenció de Fons perquè en prengui nota a comptabilitat."

S'aprova per unanimitat.

6. Dictamen relatiu a la cessió del local ubicat al carrer de Venus, núm. 1, escala 1, baixos, 2a, a Salesians Sant Jordi

"Atès que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs és propietari del local ubicat al carrer Venus número 1, escala 1, baixos 2a, de la Mina, bé qualificat com a bé patrimonial en l'Inventari de béns de l'Ajuntament, epígraf 3.1.5 de la Mina.

Atès que el Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària de data 23 de juliol de 1998, va cedir a la Congregació Salesiana de la Mina l'ús de l'esmentat local perquè dugués a terme la gestió d'una Unitat Educativa Externa a Sant Adrià de Besòs per un termini de 10 anys, prorrogable tàcitament d'any en any fins a un màxim de 15 anys.

Vist que, per tant, el termini d'aquesta cessió ha finalitzat i atès que en data 27 de juny de 2014 l'entitat Salesians Sant Jordi ha presentat un escrit sol·licitant es torni a fer una cessió del mateix local per gestionar la Unitat d'Escolarització Compartida, cessió que hauria de fer-se ara a nom de Salesians Sant Jordi.

Vist l'informe emès pel cap d'Educació, favorable a la renovació d'aquesta cessió i vist que per tant és voluntat de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs formalitzar un acord de cessió del local amb l'entitat esmentada per tal que aquesta pugui fer ús del local en l'àmbit de les seves finalitats estatutàries.

Vist que, d'acord amb els Estatuts d'aquesta entitat, es tracta d'una associació sense ànim de lucre amb les finalitats d'interès social que s'hi descriuen.

Atès que els ens locals poden cedir en precari l'ús de béns patrimonials a altres administracions o a entitats privades sense ànim de lucre que els hagin de destinar a fins d'utilitat pública o d'interès social, sempre en benefici d'interessos de caràcter local.

Atès que els Salesians Sant Jordi és una entitat privada que compleix els requisits que s'han esmentat en el paràgraf anterior, constant els seus estatuts en l'expedient administratiu.

Atès que la cessió de l'ús d'un bé patrimonial és competència del Ple de l'Ajuntament.

Vist allò que disposa l'article 211 i 212 del Decret legislatiu 2/2003 pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i 72 i següents del Reglament del patrimoni dels ens locals, aprovat per Decret 336/88, de 17 d'octubre.

El sotassinat, en nom de la Comissió Informativa de Governació, Serveis Centrals, Promoció i Educació, proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

- 1.** Cedir provisionalment i a precari el local municipal ubicat al carrer Venus número 1, escala 1, baixos 2ª, de la Mina, qualificable de bé patrimonial, a l'entitat "Salesians Sant Jordi" perquè hi dugui a terme les activitats pròpies del seu objecte social, d'acord amb els seus estatuts.

Aquesta cessió en precari pot ser revocable a interès de l'Ajuntament, sense cap dret a indemnització i s'atorga en les condicions següents:

- a) Aniran a càrrec de l'entitat autoritzada totes les despeses relatives a la conservació, millora i ampliació de les instal·lacions que hi hagi al local, així com la utilització d'aquestes instal·lacions. Per la realització de qualsevol tipus d'obres necessitarà el permís previ de l'Ajuntament i seran els serveis tècnics municipals els encarregats de la direcció i inspecció de les obres.
- b) Totes les millores, de qualsevol mena, que es duguin a terme al local, quedaran propietat del municipi sense dret a rebre cap indemnització ni cap compensació.
- c) En tot moment, l'entitat autoritzada haurà de tenir en perfectes condicions d'higiene i seguretat el local cedit.

- d) La utilització del local és gratuïta. Malgrat això, totes les despeses que es produeixin com a conseqüència de la utilització, ja siguin d'aigua, llum, gas, telèfon, comunitat, etc. aniran a càrrec de l'usuari. També aniran a càrrec exclusiu de l'entitat usuària, el pagament dels jornals, sous, assegurances i tota classe d'emoluments del personal empleat per aquesta entitat, de la que l'Ajuntament no hi té en absolut cap relació.
 - e) La cessió es personalitza, exclusivament, a favor de l'entitat Salesians Sant Jordi, per la qual cosa aquesta no podrà cedir o traspasar sota cap modalitat les prerrogatives que es deriven d'aquesta cessió.
 - f) L'incompliment o compliment defectuós de qualsevol d'aquestes normes, suposarà l'anul·lació automàtica de la llicència, si, un cop advertida la usuària, no rectificqués la seva actitud o corregís la deficiència que se li assenyali, dins del termini de deu dies.
 - g) L'entitat beneficiària haurà de deixar lliures i buits a disposició de l'Administració municipal, els béns objecte de la cessió, i la corporació municipal quedarà facultada per acordar i executar el llançament.
 - h) La corporació s'inhibeix de tota responsabilitat penal, civil, fiscal, laboral i administrativa, tant directament com subsidiàriament, pels actes i contractes que l'entitat usuària realitzi o atorgui referents al objecte de l'autorització.
 - i) En el cas que l'entitat es dissolgués, la cessió quedaria sense efecte.
 - j) Es fa constar el reconeixement explícit i mutu conforme que l'entitat Salesians Sant Jordi no resta en relació de dependència respecte l'Ajuntament que cedeix, als efectes de l'article 120 del Codi Penal i que l'ús del local és gratuït i merament tolerat.
 - k) El termini de la cessió que es regula en aquest document és de 10 anys des de la notificació de l'acord que aprovi la cessió, essent prorrogable de manera expressa per un altre termini de 5 anys si així ho demana l'entitat i així ho acorda l'Ajuntament.
 - l) Aquesta cessió a precari també s'extingirà per la reclamació del bé feta per l'Ajuntament, amb el requeriment previ a l'entitat beneficiària amb un mes d'antelació, i també per la devolució d'aquest per part de l'entitat. També s'extingirà automàticament, si s'escau que el bé es destini per una altra finalitat. Si no s'escau l'extinció per cap de les causes esmentades, s'extingirà en qualsevol cas pel transcurs del temps màxim permès per la normativa.
2. Sotmetre l'expedient a informació pública per un període de 20 dies, durant el qual s'hi poden formular reclamacions o al·legacions.
 3. Delegar en la regidoria delegada de Governació, Serveis Centrals, Promoció i Educació, l'adopció de les posteriors resolucions que s'adoptin mentre aquesta cessió estigui en vigor.
 4. Notificar aquests acords a l'entitat Salesians Sant Jordi."

Defensa el dictamen Pedro Rivero (PSC).

S'aprova per unanimitat.

7. Donar compte del decret de la regidora delegada sobre un nomenament interí

Tot seguit, els assistents resten assabentats del decret de la regidora delegada, de data 1 de juliol de 2014, pel qual es va nomenar interinament M. Carmen Ariza Padilla com a educadora d'escola bressol.

8. Assumptes urgents

No hi ha cap assumpte urgent.

9. Precs i preguntes

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que a la Policia hi ha malestar, ja que la plantilla és sens dubte insuficient i incompleta per poder garantir la seguretat pública i complir amb un mínim d'eficàcia les funcions que li són encomanades.
- Que fa 10 mesos, en una moció, ja va demanar l'augment del nombre de policies locals i li van votar en contra.
- Que en un escrit dels sindicats policials es diu ben clar que la plantilla és insuficient i cada vegada més inoperativa, a causa de l'erràtica i errònia política de l'equip de govern d'amortitzar les places de policies en comptes de ampliar-les, tal com ella ho ha repetit des que va entrar en aquest Ajuntament.
- Que tenen un seriós problema amb els agents de la policia local, que estan farts d'aguantar arbitrarietats, expedients sancionadors que freguen la prevaricació, menyspreus, tractes humans despectius, persecucions a alguns agents, amenaces i actituds prepotents per part del seu cap i del cap de Servei de Recursos Humans amb el beneplàcit del regidor i de l'alcalde.
- Que mentre es maltracta els agents, el cap de la Policia se'n va a Geòrgia per participar en un curs i donar una conferència. Que això és el

súmmum dels despropòsits. Que vol saber qui ha pagat les dietes i si aquí no hi ha cursos i conferències com per ara gastar els diners públics en aquestes foteses quan aquí hi ha necessitats vitals.

- Que demana que es posi fi a tot això abans que vagi a més. Que amb la seguretat dels adrianencs no s'hi juga.
- Que li demana a l'alcalde que dialogui i negociï amb els seus agents des d'una posició oberta i conciliadora, no amenaçadora i prepotent.

Es dirigeix a Pedro Rivero i pregunta si:

- Com a regidor encarregat de la Policia Local li pot donar la versió dels fets que han dut a la plantilla i als sindicats de la policia local a enviar un escrit a tots els grups municipals denunciant una sèrie de successos que si fossin certs demostrarien un tarannà autoritari de l'equip de govern, una nul·la disposició al diàleg, una improvisació constant, i fins i tot es podria parlar, tal com reflecteix l'escrit dels sindicats, de prevaricació. Voldria saber perquè s'ha arribat a aquest punt.

Es dirigeix a l'alcalde i pregunta:

- Perquè va signar un decret exigint la realització d'hores extraordinàries a la plantilla de policia local per suplir la insuficiència d'agents en els torns d'aquest dissabte i diumenge per cobrir l'operatiu de la festa a la platja, sabent que els sindicats policials estaven radicalment en contra d'aquesta mesura i que hi ha moltíssim malestar entre els agents per la política municipal d'hores extraordinàries, pels expedients sancionadors a agents per complir amb el seu treball i negar-los el seu dret de defensa i la veracitat les seves explicacions.
- Que vol saber perquè no s'ha volgut dialogar seriosament amb els sindicats i se'ls ha imposat via de decret. Que a més a més, els sindicats diuen que aquest decret és il·legal i està recorregut al jutjat.

Pedro Rivero (PSC) contesta:

- Que cada vegada que s'acosten les municipals hi ha un monogràfic de la Policia Local.
- Que en 8 anys s'han obert 3 expedients sancionadors en una plantilla de 70 policies.
- Que sí els agradaria tenir més agents, però que ara no és el moment i tenen altres prioritats. Que van decidir apostar per ubicar recursos i

diners a d'altres àrees, perquè consideren que és més important cobrir-les que la policia local.

- Que l'equip de govern, per a l'exercici 2015, es va comprometre a crear cinc places més per cobrir les baixes per jubilació.
- Que les dietes del cap de la Policia Local les ha pagat l'organització del congrés.
- Que aquest cap de setmana hi va haver una acte important al Parc de la Pau i l'Ajuntament era responsable del control de trànsit i d'espais, dins del seu àmbit, perquè d'altres estaven coberts per l'Ajuntament de Barcelona. Que durant el mes d'agost els agents es reparteixen les vacances, en aquest moment hi ha la meitat de la plantilla.
- Que és veritat que els sindicats no volien cobrir aquest esdeveniment, però no per manca de diàleg, i que per arribar a un acord els van demanar que retiressin l'expedient obert a uns agents, però que ells no el podien tirar endarrere, i més tenint en compte que els mateixos sindicats van presentar un recurs al jutjat. Que, davant d'aquest esdeveniment, havien de garantir la seguretat i si els policies no volien venir perquè els sindicats no els semblava bé, l'equip de govern ha hagut de prendre la determinació, és a dir, que hi anessin per decret.
- Que abans dels desitjos dels sindicats hi ha la seguretat de la població.
- Que els sindicats han portat aquest decret als jutjats i a l'endemà els va arribar la comunicació del jutjat dient que no tenien raó en la reclamació i que l'Ajuntament tenia l'obligació de garantir la seguretat i que tenia tot el dret de fer un decret i obligar els agents a anar a la feina.

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que quan venen eleccions sí que tenen diners per cobrir cinc places, que ella des del primer dia que va entrar reclama que s'augmenti la plantilla de la policia local per la seguretat dels ciutadans.
- Que aquest Ajuntament sí que té diners, que se n'envia per a solidaritat internacional, per fer voreres al Perú, etc., enlloc de cobrir la seguretat dels ciutadans de Sant Adrià. Que només troben diners per allò que volen.

Pedro Rivero (PSC) li contesta que sí que es veritat que fa 4 anys que va dient que contractin més policies i ells fa 4 anys que li diuen que no toca.

L'alcalde diu que si alguna vegada no governen els socialistes espera que no governi PxC, sinó que ho faci qualsevol altre.

Mireia Hernández (CiU) pregunta:

- Que en el pressupost d'enguany hi ha consignada una partida de 300.000 € corresponent a la quota anual al Consorci del barri de la Mina. Que atès que la darrera reunió que hi va haver del Consell de Govern del Consorci va tenir lloc el desembre de 2012 i que cap membre de l'oposició ha conegut ni el tancament comptable, ni els pressupostos de 2013 i 2014, i tampoc hi figura a la web del Consorci, demana saber quina ha estat la destinació d'aquesta aportació i quin ha estat el tancament comptable de 2013 i 2014.
- Que li pregunta al secretari si, segons la llei, qualsevol regidor d'aquesta sala té dret a rebre aquella informació que sol·liciti tant de l'alcalde com dels regidors delegats per al desenvolupament de les seves activitats.

El secretari li contesta que sí, però que és l'alcalde qui en dos o tres dies ha de contestar, en cas que no ho faci el silenci és positiu.

Mireia Hernández (CiU) continua i li pregunta si la informació que demanen en les comissions informatives se'ls ha de facilitar.

El secretari li contesta que o es facilita o s'explica perquè no es fa.

Mireia Hernández (CiU) continua i diu:

- Que fa 15 dies van demanar en Comissió Informativa l'organigrama funcional de l'Escola Bressol Municipal i el regidor delegat els ha dit que no els la pesava donar, per tant, demana a l'alcalde que, com més aviat millor els la facin arribar, perquè en cas contrari hauran de recórrer a l'empara del Síndic.
- Que el 12 de juny l'alcalde va rebre una instància, entrada pel Registre General, de l'ANC, en què demana que s'instal·lés un pal de bandera de no menys de 12 metres d'alçada amb la senyera de Catalunya onejant permanentment, de mides de no menys de 200 x 300 cm., la ubicació és al parterre de la rotonda on conflueix el carrer Balmes i carrer Tibidabo, davant de la Masia de Can Serra. Que fins a la

data no han tingut cap resposta, vol saber si respondrà i si ho fa què els contestarà.

L'alcalde li respon que els contestarà i que ho farà en persona.

Xavier Soley (CiU) pregunta:

- Que han sabut, mitjançant la premsa i les xarxes socials, que l'Ajuntament ha desestimat de possibilitat de fer un conveni amb Ràdio La Mina. Que fa dos mesos ja van preguntar-ho i l'alcalde va dir que s'estava tramitant, voldria saber si hi ha voluntat política de tirar endavant aquesta conveni. Que potser hauria de de ser la regidoria de Participació Ciutadana, que s'encarrega de la dinamització de les entitats, qui s'encarregués d'intentar formalitzar això, perquè si no hi ha col·laboració potser s'acabarà per ofegar l'entitat, ja que tothom sap que està passant per una situació força crítica.

L'alcalde li contesta que no tot allò que surt a les xarxes socials és veritat, que el que sí que hi ha és voluntat d'ajudar i donar-los suport.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) respon:

- Que, com ha equip de govern, no han comunicat cap resolució sobre Ràdio La Mina perquè no la tenen.
- Que van fent reunions i avançant amb ells, que la prioritat és poder establir un conveni de col·laboració.
- Que en aquesta negociació queda deslligada del Consorci encara que les xarxes socials ho diguin, és una qüestió entre l'Ajuntament i Ràdio La Mina.
- Que en les primeres converses sí que van parlar de poder establir un conveni de col·laboració, en què Ràdio La Mina fes tasques de difusió, el pregó de Festa Major, Adrilàndia, etc., però que l'interventor va dir que no és possible perquè és com una prestació de serveis, i això és el que ara estan treballant.
- Que ni l'Ajuntament nega un ajut ni una col·laboració amb Ràdio La Mina, sinó que a partir de converses i diverses hipòtesis aquestes es materialitzen a partir de les indicacions d'intervenció.

Mireia Hernández (CiU) li contesta que ells no es dediquen a fer política a través de la xarxa sinó que a petició de Ràdio La Mina es van reunir i els gestors van ser ells qui els van explicar que l'argument que li havien donat per no poder fer aquest conveni era que hi havia un informe d'Intervenció que ho desaconsellava. Pregunta a l'interventor si ha tingut a les mans aquest conveni.

L'interventor diu que han parlat de quina manera es podria fer.

També pregunta al secretari si ha tingut a les seves mans el conveni.

El secretari li contesta que no.

Xavier Soley (CiU) diu que s'alegra que el tema no estigui tancat i que si la voluntat és aquesta que es busqui una solució i una fórmula perquè es pugui tirar endavant.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) diu que el que més el preocupa és que les reunions de treball es converteixen en un judici polític. Que ells tenen converses i treball amb Ràdio La Mina i no tenen redactat cap conveni, perquè a intervenció els van dir que no era possible i així s'estalvien la feina de redactar-ne un que quan arribi a intervenció tingui un informe negatiu.

L'alcalde diu que sense contrastar-los les informacions es fan afirmacions que no són correctes, perquè parlar i el twitter és gratis. Que les afirmacions de les xarxes socials no tenien cap sentit, que potser abans els haguessin pogut preguntar, ja que han fet afirmacions abans de preguntar.

Mireia Hernández (CiU) diu:

- Que Ràdio La Mina els va informar que havien fet un esborrany de conveni a petició del regidor o alcalde, per tant, un conveni sí que existeix, i per això ha preguntat a l'interventor i al secretari si havien valorat aquest esborrany.
- Que el regidor ha dit que no és un tema del Consorci de La Mina, per la qual cosa si les funcions amb mitjans de comunicació les té delegades una regidora no entén perquè no és ella o la regidora de Participació Ciutadana les que porten aquest tema.

L'alcalde diu que si és una decisió de l'equip de govern i tampoc cal donar-hi tantes voltes, l'important és si es fa o no es fa.

Laura Roderer (PP):

- Que le ruego al alcalde que no se deje llevar, meter en el jardín de la banderas, al que los compañeros de CiU pretenden llevarlo, porque sabe que se meterá y tendrá problemas para salir.

Se dirige a Menchu Martí y le dice:

- Que, particularmente, prefiere que un policía trabaje por decreto si eso refuerza la vigilancia de 20.000 personas.
- Que agradece al alcalde la premura con la que ha gestionado el requerimiento del grupo popular con respecto a que en la sala de plenos debe estar presidida por la fotografía del jefe del Estado.

I, no havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió a les 20 hores del dia de la data, de la qual s'estén aquesta acta que, un cop llegida i trobada conforme, firmen amb mi, el secretari accidental, tots els assistents. Certifico.